

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 8 października 2025 roku

Sprawa: Odpowiedź na interpelację nr **12328**
Znak sprawy: FN9.054.9.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr **12328** Posłanek na Sejm Agnieszki Ścigaj i Anny Dąbrowskiej-Banaszek w sprawie reformy wskaźnika WIBOR w świetle opinii Rzecznika Generalnego TSUE (dalej: „interpelacja”), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Zwracając uwagę na kwestie natury ogólnej, niezależnie od zadanych pytań, należy na wstępie odnieść się do przytoczonych w interpelacji stwierdzeń i rozwiązań zakładających m.in. „ulepszenie mechanizmu ustalania WIBOR-u, aby odzwierciedlał on rzeczywiste warunki rynkowe i był mniej podatny na manipulacje”.

W tym kontekście warto wskazać, że funkcję organu właściwego w zakresie nadzoru makroostrożnościowego w Polsce pełni Komitet Stabilności Finansowej (dalej: „KSF”). Jest to organ kolegialny, w którym reprezentowane są cztery główne instytucje sieci bezpieczeństwa finansowego, tj. Narodowy Bank Polski, Ministerstwo Finansów (dalej: „MF”), Komisja Nadzoru Finansowego (dalej: „KNF”) i Bankowy Fundusz Gwarancyjny. W ramach swoich zadań KSF m.in. identyfikuje, ocenia i monitoruje ryzyko systemowe powstające w systemie finansowym lub jego otoczeniu oraz inicjuje działania mające na celu ograniczenie zidentyfikowanych zagrożeń dla stabilności finansowej.

W ramach powyższych zadań, KSF odnotował liczne próby kwestionowania wiarygodności i reprezentatywności wskaźnika referencyjnego WIBOR, po analizie nie stwierdził jednak podstaw, zarówno prawnych, jak również ekonomicznych do podważania prawidłowości jego wyznaczania (co znalazło odzwierciedlenie w komunikatach KSF z 9 grudnia 2022 r., 28 marca 2023 r., 20 września 2024 r. i 19 września 2025 r.¹). Ponadto KSF zwrócił uwagę, że formułowanie i powielanie twierdzeń o rzekomych nieprawidłowościach przy opracowywaniu wskaźnika WIBOR jest nieuprawnione i szkodliwe dla pewności obrotu na krajowym rynku finansowym. Ponadto ze względu na skalę umów i instrumentów finansowych, w których stosowany jest wskaźnik referencyjny WIBOR, KSF uznał jego kwestionowanie w umowach kredytowych za destabilizujące, kwalifikując to jako ryzyko systemowe, w związku z czym na bieżąco monitoruje rozwój sytuacji w tym

---

¹ Komunikaty z posiedzeń KSF można odnaleźć pod adresem: <https://nbp.pl/kategoria/aktualnosci/ksf/>

obszarze, a przytoczone powyżej cztery komunikaty KSF jasno prezentują stanowisko KSF w sprawie, czyli de facto stanowisko wszystkich najważniejszych publicznych instytucji infrastruktury finansowego w Polsce.

Jednocześnie wyjaśniam, że proces opracowywania wskaźnika referencyjnego WIBOR musi być i jest zgodny z przepisami unijnego rozporządzenia o wskaźnikach referencyjnych (tzw. rozporządzenia BMR²) oraz podlega publicznemu nadzorowi ze strony KNF, a wszelkie naruszenia wymogów rozporządzenia BMR zagrożone są sankcjami administracyjnymi. Administratorem wskaźnika referencyjnego WIBOR jest GPW Benchmark S.A., która w grudniu 2020 r. uzyskała zezwolenie KNF na prowadzenie działalności jako Administrator wskaźników referencyjnych stóp procentowych, w tym kluczowych wskaźników referencyjnych. Zezwolenie potwierdza, że organ nadzoru uznał proces wyznaczania wskaźnika referencyjnego WIBOR za zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Ponadto KNF sprawując nadzór nad Administratorem jest zobowiązana do przeprowadzania okresowej oceny zdolności kluczowego wskaźnika referencyjnego (a takim jest WIBOR) do pomiaru rynku lub realiów gospodarczych³ i w stosownych przypadkach do przedstawiania jej Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Tym samym status wskaźnika referencyjnego WIBOR weryfikowany jest nie tylko przez organ krajowy, ale również przez organ UE. Informacje o ustaleniach dotyczących wskaźnika referencyjnego WIBOR, jako kluczowego wskaźnika referencyjnego, są również przekazywane do Komisji Europejskiej.

W ramach powyższego zadania, w czerwcu 2023 r. organ nadzoru po cyklicznym przeprowadzeniu oceny potwierdził, że wskaźnik referencyjny WIBOR posiada zdolność do pomiaru rynku oraz realiów gospodarczych, do których pomiaru został powołany, oraz że we właściwy sposób reaguje na zmianę uwarunkowań płynnościowych, zmiany stóp banku centralnego oraz realiów gospodarczych.⁴ W 2025 r. organ nadzoru potwierdził swoją ocenę - pozytywna ocena dotyczy najważniejszych dla krajowego rynku finansowego Terminów Fixingowych wskaźnika referencyjnego WIBOR, tj. ON, 1M, 3M i 6M.⁵

Ponadto odnosząc się do kwestii podważania wiarygodności wskaźnika referencyjnego WIBOR, KNF wyjaśniła, że Administrator musi posiadać odpowiednią strukturę organizacyjną, system kontroli wewnętrznej, poddawać się cyklicznym audytom zewnętrznym oraz ustanowić odpowiednie procedury badania jakości danych służących do wyznaczania wskaźnika referencyjnego. Podkreśliła również, że działania nadzorcze podejmowane w ramach nadzoru nad Administratorem i podmiotami przekazującymi dane do kalkulacji wskaźnika referencyjnego WIBOR nie wykazały występowania zjawisk, które zostałyby zakwalifikowane jako manipulacja wskaźnikiem referencyjnym.⁶ Opublikowane zostało również szczegółowe stanowisko Urzędu KNF dot. zagadnień prawnych i ekonomicznych związanych ze wskaźnikiem referencyjnym WIBOR⁷, w którym podkreślono, że zmienność jest istotą rynku finansowego i każdy wskaźnik referencyjny stopy procentowej notuje okresy względnej stabilizacji, ale nigdy jego wartość nie jest stała.

---

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014.

³ Komunikat KNF z 17.12.2020 r. https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=71986&p_id=18

⁴ Komunikat KNF z 29.06.2023 r. https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=82924&p_id=18

⁵ Komunikat KNF z 29.05.2025 r. https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=93868&p_id=18

⁶ Komunikat KNF z 06.12.2022 r. https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=80486&p_id=18

⁷ Komunikat KNF z 26.07.2023 r. https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=83234&p_id=18

Odnosząc się z kolei do przywołanej w interpelacji propozycji rozwiązania przewidującego „przejście na alternatywne wskaźniki oprocentowania, oparte na rzeczywistych transakcjach rynkowych, takich jak stawki repo czy OIS (Overnight Indexed Swap)”, uprzejmie informuję, że MF aktywnie uczestniczy w pracach Narodowej Grupy Roboczej ds. reformy wskaźników referencyjnych (dalej: „NGR”), których celem jest przeprowadzenie uporządkowanego procesu odejścia od wskaźników WIBOR i WIBID i zastąpienie ich wskaźnikiem wolnym od ryzyka. Warto w tym kontekście podkreślić, że reforma nie jest przeprowadzana ze względu na jakiegokolwiek potencjalne nieprawidłowości dotyczące wskaźnika referencyjnego WIBOR, ale jest wyrazem dążenia do globalnych trendów na rynkach finansowych oraz wdrażania rekomendacji organizacji międzynarodowych dotyczących odchodzenia od terminowych wskaźników referencyjnych typu IBOR (jakim jest WIBOR) i zastępowania ich wskaźnikami wolnymi od ryzyka. Stosownie do założeń Mapy Drogowej NGR, gotowość do zaprzestania opracowywania i publikacji WIBOR i WIBID zakłada się od początku 2028 roku.

W ramach szerokich konsultacji publicznych i analiz własnych Komitetu Sterującego NGR, jako wskaźnik alternatywny dla wskaźnika referencyjnego WIBOR wybrany został indeks POLSTR oparty o depozyty niezabezpieczone zawarte przez największe krajowe Instytucje Kredytowe z Instytucjami Kredytowymi i Instytucjami Finansowymi. Od 1 września 2025 r. POLSTR zyskał status wskaźnika referencyjnego zgodnie z wymogami rozporządzenia BMR.

Jednocześnie wyjaśniam, że dodatkowe informacje na temat powyżej przywołanych oraz bieżących prac NGR można znaleźć na stronie internetowej: https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/Wskazniki_referencyjne/prace_grupy.

Poniżej przedstawiam wyjaśnienia odnoszące się bezpośrednio do pytań zadanych w interpelacji, tj.

1. Jakie stanowisko zajmuje Ministerstwo w sprawie opinii rzecznika generalnego TSUE odnoszącej się do WIBOR-u?

2. W przypadku, gdy TSUE wyda orzeczenie uznające WIBOR za nieuczciwy, jakie rozwiązania legislacyjne Ministerstwo planuje wprowadzić, aby zapewnić ochronę konsumentów oraz stabilność rynku finansowego?

Uprzejmie informuję, że 11 września 2025 r. Rzecznik Generalna TSUE (dalej: „RG”) wydała opinię w sprawie C-471/24 dot. złotowego kredytu hipotecznego oprocentowanego na podstawie wskaźnika referencyjnego WIBOR. Sprawa ta ma szczególne znaczenie dla polskiego sektora kredytów hipotecznych, ponieważ wskaźnik referencyjny WIBOR jest powszechnie stosowany w kredytach hipotecznych udzielanych gospodarstwom domowym w Polsce.

RG jasno stwierdziła, że przepisy dyrektywy 93/13⁸ (tzw. dyrektywy konsumenckiej), co do zasady nie dopuszczają badania samego wskaźnika referencyjnego WIBOR ani metody jego ustalania, ponieważ wykracza to poza zakres tej dyrektywy i podważałoby system zarządzania wskaźnikami referencyjnymi ustanowiony przez prawo UE. Jest to podejście zbieżne z oceną MF oraz pozostałych instytucji sieci bezpieczeństwa finansowego, które wskazywały, że zarzuty wobec wskaźnika WIBOR podlegają zasadniczo ocenie jego ewentualnej niezgodności z rozporządzeniem BMR (którą to ocenę przeprowadza KNF), ale nie stanowią materii dyrektywy 93/13.

---

⁸ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

Zdaniem RG, odpowiednie przepisy dyrektywy 93/13 dopuszczają badanie postanowień umownych dot. zmiennego oprocentowania w oparciu o wskaźnik referencyjny WIBOR (wyłączając badanie samego wskaźnika WIBOR oraz metody jego ustalania), jeżeli nie zostały one sformułowane prostym i zrozumiałym językiem. W konsekwencji do sądów krajowych będzie należało ustalenie, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy – zawsze ad casum, czy danemu konsumentowi w danej sprawie prawidłowo przekazano informacje mogące mieć wpływ na zakres jego świadczenia i pozwalające mu oszacować całkowity koszt kredytu. Sądy krajowe będą również rozstrzygać, czy warunek umowny dot. zmiennej stopy oprocentowania powoduje, także w indywidualnym przypadku, znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta.

Co istotne, RG wskazała, że aby spełnić wymóg przejrzystości, przedsiębiorca musi poinformować konsumenta w sposób wystarczająco precyzyjny i dokładny o nazwie stosowanego wskaźnika referencyjnego oraz o nazwie jego Administratora, a także o potencjalnych konsekwencjach dla konsumenta wynikających ze stosowania tego wskaźnika, tak aby umożliwić mu oszacowanie przede wszystkim całkowitego kosztu kredytu. Wymóg przejrzystości przewidziany w dyrektywie 93/13 nie zobowiązuje jednak kredytodawcy do bezpośredniego przekazywania bardziej szczegółowych informacji na temat metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego niż informacje wymagane na podstawie rozporządzenia BMR. Ogólne informacje na temat zastosowanej metody można bowiem znaleźć w rozporządzeniu BMR, a szczegółowe informacje muszą zostać opublikowane lub udostępnione publicznie przez Administratora.

Sposób, w jaki kredytodawca dostarcza te informacje musi powodować w rezultacie, aby informacje te w pełni ujawniały zastosowaną metodę i główne elementy powodujące wahania stawki wskaźnika i nie dawały zniekształconego obrazu charakteru wskaźnika. Zgodnie więc z opinią RG spełnienie obowiązku informacyjnego po stronie banków musi finalnie sprawić, iż konsument otrzyma pełny obraz zastosowanej metody oprocentowania.

Podsumowując, z opinii RG wynika, że ocena sądu krajowego powinna ograniczać się do spornego warunku umownego i do wszystkich okoliczności towarzyszących zawarciu umowy (danej konkretnej umowy), a z zakresu tej oceny powinno się wyłączyć kwestie związane z systemem zarządzania wskaźnikami referencyjnymi ustanowionym rozporządzeniem BMR. Opinia RG nie jest wprawdzie wiążąca, ale z dużym prawdopodobieństwem wskaże kierunek ostatecznego rozstrzygnięcia. Mając powyższe na uwadze, MF obecnie nie rozważa podejmowania działań legislacyjnych na wypadek scenariusza, w którym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydałby orzeczenie uznające wskaźnik referencyjny WIBOR za nieuczciwy.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jurand Drop

podsekretarz stanu

w Ministerstwie Finansów